

Ririro

Dick Whittington en zijn kat

Ten tijde van Koning Edward III woonde een arme weesjongen in een plattelandsdorp ver van Londen. Zijn naam was Dick Whittington. Zijn grote wens was om naar Londen te gaan. Op een dag reed er een grote koets door het dorp. Dick hoorde dat de koets op weg naar Londen was en vroeg de koetsier of hij naast de wagen mocht lopen. De koetsier keek naar de arme jongen en kreeg medelijden. 'Loop maar mee,' was het antwoord.

En zo kwam Dick aan in Londen. Zonder onderdak en uitgehongerd nam hij plaats voor de deur van de rijke koopman, genaamd Fitzwarren. Toen de kokkin hem zag liggen, riep ze: 'Scheer je weg luie donder.' Maar op dat moment kwam de heer Fitzwarren thuis. Hij zag de arme Dick liggen en vroeg hem met een vriendelijke stem: 'Jongen, waarom lig je daar?'

'Ik heb geen werk, ik heb geen huis en ik heb geen eten,' antwoordde Dick. 'Dan kom je bij mij in de keuken werken,' zei de heer Fitzwarren. De kokkin was slechtgehumeurd en deed de hele dag gemeen tegen Dick.

De lakei was daarentegen een allervriendelijkste man. Hij leerde Dick lezen en schrijven. Soms gaf hij Dick een halve stuiver.

Ook woonde Alice, de dochter van Fitzwarren in het huis. Alice was heel lief, maar ook wat onhandig. De heer Fitzwarren vroeg Dick vaak haar een beetje in de gaten te houden. Alice was erg blij met alle hulp van Dick. Ze verloor haar beurs, maar Dick vond hem en bracht hem terug. Ze liet per ongeluk haar papegaai ontsnappen, maar Dick wist hem te vangen.

Dick mocht op zolder slapen en kreeg er een bed. Maar er waren ook veel ratten en muizen. Ze kropen over zijn gezicht en onder zijn lakens. Hij spaarde zijn stuivers op om er een kat mee te kopen. De kat joeg de muizen en ratten weg. Zo kon Dick rustig slapen.

Op een dag riep Fitzwarren iedereen in het huis bij elkaar. Er zou veel geld verdiend kunnen worden met sloopshandel. Iedereen die een aandeel wilde in de handelsreis kon er wat geld in steken. Alleen Dick had geen geld. Alice gaf haar vader wat centjes. 'Voor Dick,' zei ze. Maar Fitzwarren vond dat het niet voldeed. Dick moest zelf iets meegeven. 'Geef de kat maar mee,' zei Fitzwarren.

Met tranen in zijn ogen gaf Dick de kat mee aan de kapitein van het schip.

Die ochtend wilde Dick het huis verlaten. Hij was de gemene streken van de kokkin helemaal zat. Nu hij zijn kat zo miste, leek ze hem nog erger te pesten.

Dus liep hij 's morgens vroeg tot aan de Londense wijk Highgate. Daar ging hij zitten op een steen, die ze vandaag nog de 'steen van Whittington' noemen. Hij dacht dat hij geluiden uit de klokken van de Bow Church hoorde. Ze zeiden: 'Keer terug, Whittington! Keer terug en wordt een Lord van Londen!'

Dit zorgde ervoor dat Dick terugkeerde naar het huis. Intussen was het schip lange tijd op zee geweest en gearriveerd aan de kust van Barbarije. De mensen waren er heel vriendelijk. De bemanning van het schip werd uitgenodigd voor een feestmaal bij de koning en koningin. Er kwamen de heerlijkste gerechten op tafel. Maar zo snel als het eten er stond, zo snel werd het opgegeten door muizen en ratten.

'Vindt u dat niet vervelend?', vroeg de kapitein aan het koningspaar. 'Jazeker wel,' was het antwoord van de koning. 'Er is niets aan te doen.' 'Laat mij het oplossen,' zei de kapitein. 'Ik breng u mijn kat. Deze zal de muizen en katten verjagen.' 'Als u dit probleem kunt oplossen, zal mijn dank zo groot zijn. Ik zal u schip vol laden met goud,' beloofde de koningin. De kat werd gehaald en de muizen en ratten wisten niet hoe snel ze moesten wegkomen.

Het schip ging volgeladen met goud en vele kostbaarheden terug naar de haven van Londen. De kapitein bezocht de heer Fitzwarren en vertelde hoe de kat had gezorgd voor een groot fortuin. Het grootste deel daarvan was bestemd voor Dick. Dick stak zichzelf in nieuwe, mooie kleren en met een fris gekapt hoofd zag hij er heel aantrekkelijk uit. Hij wilde graag met Alice trouwen. Hij kon met zijn fortuin goed voor haar zorgen en haar verwennen met mooie cadeaus.

Kort daarna werd een grootse bruiloft gevierd, waarbij de belangrijkste personen van Londen aanwezig waren. En zo werd Dick Whittington een Lord en burgemeester van Londen. Whittington schonk een groot deel van zijn fortuin aan de stad. Met zijn geld werd onder andere een kerk gebouwd, een afdeling in het ziekenhuis voor ongehuwde moeders betaald en een groot deel van een bibliotheek ingericht. Ook zorgde hij voor onderdak voor leerlingen in zijn eigen huis.

Lord Whittington kreeg met Alice meerdere kinderen en ze leefden nog lang en gelukkig.